

Violin var Jenny Lind, og Resonansbunden i hende var hendes *geniale Sværmeri*. Dette i sin Art germanske og i sin Intensitet nordiske Sværmeri, der ytrede sig som betagen, ubevidst, hensynsløs og ubehersket Hengivelse i hendes Kunst og som overstrømmende Venskab og storartet Velgjørenhed i hendes Forhold til Omgivelserne, var hos hende som en mægtig Flamme, der hurtig opbrændte hendes aandelige Kræfter, og de Gløder, denne Flamme lod tilbage, var hendes „öfversvinneliga religiositet“. At denne Krise falder sammen med hendes Giftermaal, er naturligt nok; hendes Sværmeri kom i Ægteskabet til at udlade sig paa en sund Maade, Flammen fortæredes, og kun Gløderne ulmede endnu til hendes Død. Denne hurtige Brand er det bedste Bevis paa Ægtheden af Jenny Linds Geni.

Jeg har en Gang i et gammelt, prægtigt, anonymt og næsten ukjendt græsk Skrift „om det sublime“ læst disse smukke Ord: „Hvis vi vilde se os om i Livet og betragte, hvorledes overalt det fremragende og store har Fortrinet for det pæne og yndige, saa vilde vi snart indse, hvortil vi ere fødte. Thi det er, ved Zevs, Naturen selv, der driver os til ikke at beundre de smaa Strømme, om de end ere aldrig saa gjennem-sigtige og nyttige, men Nilen og Isteren eller Rhinen, og endnu meget mere Oceanet. Og derfor gribes vi ikke lige over for den tændte Ild, skjønt den bevarer sit Lys rent, men vi gribes lige over for Himmellysene, skjønt de ofte omskygges. Og ligeledes synes Ætnas Krater os beundringsværdigt, naar det ved sine Udbrud slynger Stene, ja Klippeblokke op af Dybet og udspyr hele Strømme af Ild. Netop fordi det for Mennesket nyttige eller nødvendige er let at opnaa, synes os stedse det ualmindelige (to paradoxon) beundringsværdigt“.

En saadan mægtig Flod, et saadant Himmellys og en saadan Naturkraft var Jenny Linds Geni.

(sluttes i næste Hæfte.)

Sigurd Hallberg.

Sundhedsvæsenet og Kvinderne.

Den Svinesygdom, som for Tiden grasserer her i Landet, har bragt Mændenes Sind i Oprør. Der tales, skrives og virkes for om muligt at afværge det store Pengetab, Landet er udsat for at lide. Det er saa rimeligt, at Husfædrene tænke paa Pengesagerne — det er deres Afdeling. Men der er en an-